

ned i Løbet af de sidste 20 Aar. Se vi derimod hen til Værdien for Købstadejendomme, finde vi det Særsyn, at, samtidig med at Landejendomspriserne ere gaaede saa stærkt ned, ere Købstadejendommene især i Kjøbenhavn og de større Byer gaaede stærkt frem. Naar der nu foretages en Skatteomlægning, der letter Skatterne for Landet og forøger dem for Købstæderne, saa er det allerede af den Grund, som jeg her har anført, en meget retfærdig Regulering. Det ærede Medlem sagde endvidere, at man bør ikke træde Købstædernes Interesse for nær, ved samtidig med Skatteomlægningen og Indførelsen af en Formue- og Indkomstskat ogsaa at nedsætte Toldbeskyttelsen for Industrien. Jeg vil hertil gøre den Bemærkning, at det er uheldigt at sammenstille den toldbeskyttede Industris Særinteresser med Købstadbefolkningens Fællesinteresser. Det er to aldeles forskellige Ting og allermindst mener jeg, at man inden for Lovgivningsmagten skulde fremføre en saadan Sammenligning. I Virkeligheden er det saaledes, at den toldbeskyttede Industri kun repræsenterer en ringe Brøkdæl af Købstadbefolkningen. Ganske vist hører man ofte, at Fabrikanten — for at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) brugte for et Øjeblik siden — *identificere* sig med store Kredse. Det er mange Gange ret komisk, naar man hører en Fabrikant tale til en Forsamling. Til at begynde med er han en enkelt Mand, ofte en ret beskednen Mand, der ønsker at fremme sine Særinteresser ved at faa lidt mere Told paa den Artikel, han fabrikterer. Mens han staar og taler, svulmer han og bliver større og større, og inden han er færdig, er han Talerør for de danske Købstæder, de danske Arbejdere, det nationale Arbejde, den danske Industri. Naar han siger, de og de Ønsker nærer jeg, er det, lige som om han mente, at man ved at opfylde disse Ønsker gjorde Købstæderne en Tjeneste, og naar der er Tale om at modsætte sig Ønsker, som han fremfører, taler han, som om man derved modsætter sig Købstædernes Interesser. Det er højst uheldigt, naar en saadan fejl Forestilling kommer frem, og allermest, naar den finder Talsmænd inden for den lovgivende Forsamling. Det ærede Medlem fra Odense sagde endvidere, at i saa godt som alle andre Lande øges Toldbeskyttelsen fra Aar til Aar. Denne Udtalelse er mildest talt ikke korrekt, mine Herrer; det er slet ikke Tilfældet. Vi have gennem Handelstraktaterne i den senere Tid set,

at Toldbeskyttelsen ikke er bleven forhøjet, men tværtimod nedsat. Og hvorfor er den bleven nedsat? Fordi de Lande, der havde indført den, have fundet det stemmende med deres Fordel gensidig at frigøre hverandre for en Del af de Byrder, som de gennem de høje Tarifer have lagt paa Erhvervslivet. Man er gennem Toldtraktater gaaet bort fra en Del af den Beskyttelse, som man havde indført i det fejle Haab, at man derigennem skulde fremme Nationens og særlig det økonomiske Erhvervslivs Interesser. Se vi desuden hen til andre Lande, burde vi aldrig glemme England, og jeg vil i denne Forbindelse ogsaa nævne Holland. Disse to Lande have i flere Generationer hævdet Frihandelsprincippet til Trods for de protektionistiske Bevægelser, der ere gaaede gennem Verden. De maa jo altsaa mene, at de have staaet sig vel derved, at den fri Omsætning har været deres Fordel, siden de ikke have forandret System. Man taler saa meget om, at England er i Færd med at gaa over til det protektionistiske System, men Kendsgæringerne tale det modsatte Sprog. I England er Regeringen jo i det heldige Tilfælde, at den har Majoritet baade i Overhuset og i Underhuset. Et enkelt Medlem af Regeringen har protektionistiske Tilbøjeligheder, men det engelske Folks Svar paa de Forslag, der have været fremme, har jo været benægtende, man har ikke gjort et eneste Skridt i Retning af at gaa bort fra Frihandelen og over til Beskyttelse. Det ærede Medlem for Odense sagde ligeledes, at man maatte ikke være blind for Industriens store Udvikling i de senere Aar, og at man vilde standse denne Udvikling ved en Nedsættelse af Toldbeskyttelsen. Men en saadan Udtalelse kan jo aldeles ikke lade sig forsvare. Det er en Kendsgæring, at Toldbeskyttelsen har fremkaldt megen usund Industri her i Landet, og at de Byrder, Toldbeskyttelsen medfører, samtidig gennem mange Prisforhøjelser have været en Hemske for en hel Del sund og naturlig Industri. Der er et andet Hensyn, som man skulde gøre gældende, naar der er Tale om Industrien. Vi Frihandelsmænd beskyldes ofte for ikke at være tilstrækkelig Interesse for dansk Haandværk og Industri. Men det er fejl. Jeg tør sige for mit Vedkommende, at jeg nærer en saa varm Interesse baade for Industri og Haandværk som nogen her i Landet. Industrien tilhører jeg to til Dels selv. Men naar Talen er om vor danske Industris Fremtid, ville mange med mig være enige om, at vi bør stræbe hen til